

7.6

สำนักงานเลขที่กงสภากองรัฐราษฎร์
เลขที่บันทึก..... ๖๖/๖๖๖
วันที่..... ๑๙๗๘
สภาพัฒน์แทนราชบุตร..... ๙๒๗๗
ถนนอู่ทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ/๔ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพัฒน์แทนราชบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
 ๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
 ๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ/๔ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาพัฒน์แทนราชบุตรพิจารณาและหากสภาพัฒน์แทนราชบุตร ลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

๑.

ผู้เสนอ

(นายอรรถพร พลบุตร)

สมาชิกสภาพัฒน์แทนราชบุตร พระคปรชาธิปัตย์

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๕๔

กลุ่มงานพัฒนาบัญญัติและกฎหมาย

รับที่ ๓๗ ไมล์ส์

รับที่ ๑๒๒ ปั้นจั่น ถนนสุขุมวิท

กลุ่มงานบริหารที่ดิน สำนักงานปลัดรัฐ
 รับที่ ๔๖ ไมล์ส์

รับที่ ๑๐๑ ถนนสุขุมวิท สำนักงานปลัดรัฐ
 สังกัดกลุ่มงาน ๔๗๓ ถนนสุขุมวิท สำนักงาน

อนันดา
 ๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗
 ป.๗ ๓๙๓

ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.

✓๖. ต.ส. บ. ๑
(๗๐ หมู่ ๑๘๙๙๒)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๓๗๑
จังหวัด ขอนแก่น

✓๗.
(นาย ชัยวุฒิ ว่องไว)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๓๙๘
จังหวัด ราชบุรี

✓๘.
(นาย ไชยวัฒน์ ภูมิธรรม ๑๐๔๙)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๕๗๖
จังหวัด นครราชสีมา

✓๙.
(นาย ธนากร วิจิตร์สกุล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๒๑๖๖
จังหวัด หนองคาย

✓๑๐.
(นาย พงษ์ รอดมูล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๕๖๖
จังหวัด หนองคาย ๒๒๔

✓๑๑.
(นาย มนต์ พงษ์ไกร)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๕๖๖
จังหวัด กรุงเทพมหานคร ๐๔๖

✓๑๒.
(นาย พงษ์ รอดมูล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๕๖๖
จังหวัด หนองคาย ๓๕๘.

✓๑๓.
(นาย พงษ์ รอดมูล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๔๖๐
จังหวัด พิษณุโลก

✓๑๔.
(นาย พงษ์ รอดมูล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๔๖๗
จังหวัด ชัยภูมิ

✓๑๕.
(นาย พงษ์ รอดมูล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระคร. ๔๖๗
จังหวัด ชัยภูมิ

ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามและทราบดีว่าการจัดการทรัพยากรน้ำฯ ดังนี้เป็นไปตามกฎหมาย

๑๖.

(๑๖๘ วชิร ไพราม)

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ ການ - ໂຄນ

๑๗.

(๑๙๔ ຕະຫຼາມ ຕິດທີ່)

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ ການ 450

✓ ๑๘. ~~ນ.ອ.ຕະຫຼາມ~~

๑๘๐ ວິໄສຍະ ສົມການ
สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ ສຳລັບ #307

๑๙.

~~ນ.ອ.ຕະຫຼາມ~~

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ ຮັດຊັບ 067

๑๒.

ນ.ອ.ຕະຫຼາມ

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ

๑๓.

~~ນ.ອ.ຕະຫຼາມ~~

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ

๑๔.

(ນ.ອ.ຕະຫຼາມ ສົມການ)

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ ၃၇၆၅

๑๕.

~~(ນ.ອ.ຕະຫຼາມ ສົມການ)~~

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ
ຈັງຫວັດ

๑๖.

(ນ.ອ.ຕະຫຼາມ ສົມການ)

สมาชิกสภាឡັດນະຍົກງານ ພຣະລະບຸ 326
ຈັງຫວັດ ດູແອດອົມ

ນ.ອ.ຕະຫຼາມ

ມະນຸຍາ

(ນ.ສ.ປັພວງຮັດ ບຸກົມ)

ມະດັກ

ດຸລຸມຈານພ.ກ.ບ.ແລະ ຖົງເຕີເມ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

เหตุผล

โดยที่ทรัพยากรน้ำเป็นทรัพยากรและปัจจัยที่สำคัญต่อความมั่นคงของประเทศไทย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นฐานรากในการพัฒนาประเทศ แต่พระราชบัญญัติเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่มีอยู่ปัจจุบันเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะด้าน เช่น การคลปะเทาน คลองและทางน้ำ น้ำบาดาล เป็นต้น ยังไม่มีพระราชบัญญัตินโยบาย และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่เป็นหลัก หรือแม่นบทด้านทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานให้กับทั้ง ส่วนราชการ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ชุมชน และประชาชน ให้ครอบคลุมพื้นที่เหล่านี้ได้ ซึ่งเป็นภาระของระบบ คลปะเทาน ฝ่าย พื้นที่ใช้น้ำ รวมไปถึงการให้บริการน้ำ ทั้งที่เป็นสาธารณูปโภค เกษตร การอุตสาหกรรม รวมทั้ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๕ (๔) ได้ระบุไว้ว่า “จัดให้มีแผนการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการลงมือ บูรณะรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล” โดย พระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนี้จะเป็นกรอบในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ เกี่ยวข้อง กับ ๓ กระทรวงหลัก คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ กระทรวงมหาดไทย ซึ่งจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติกฎหมายระหว่าง ระเบียบต่าง ๆ ที่ต้องเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดการ ประสานการดำเนินงาน ให้เกิดประสิทธิภาพ ลดความเสียหาย เกิดความมั่นคง เป็นธรรมและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

รับรอง

ร่าง

พระราชบัญญัติ

นโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

พ.ศ.

(นางอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๑๖ พฤษภาคม พศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติตามประการเกี่ยวกับการจัดการน้ำด้วยสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายให้กำหนดเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเดียวกันนั้น และให้นำบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว :

ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่า กฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การ บำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ มีความสอดคล้องหรือมีหลักเกณฑ์หรือแนวทางไม่ต่ำกว่า หลักเกณฑ์หรือแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้คณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยข้อดัง

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ทรัพยากรน้ำในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ รวมถึงทรัพยากรน้ำที่อยู่ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ และเขตอุทิศพื้นที่อื่นๆ แต่การฝ่าหน้าหรือเข้าไปบนพื้นดินในเขต ดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการน้ำ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“ทรัพยากรน้ำ” หมายความว่า น้ำในบรรยากาศ น้ำบนผิวดินที่ให้ตามธรรมชาติ น้ำใต้ดิน น้ำในทะเลอาณาเขต คลอง แม่น้ำ หนอง บึง พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งต้นน้ำ และแหล่งน้ำระหว่างประเทศที่ประเทศไทยอาจนำมามาใช้

“แหล่งน้ำธรรมชาติ” หมายความว่า แหล่งรวมน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง น้ำบาดาล แหล่งน้ำที่เกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติ ซึ่งแบ่งออกเป็นน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดิน

“แหล่งน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ธรรมชาติ ห้วย หนอง คลอง บึง บาง สารภีและที่ประชารัฐใช้ประโยชน์ร่วมกัน

“พื้นที่ดันน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ตอบสนองความซึ่งล้อมรอบโดยสัมมา หรือสันปันน้ำรับน้ำฝนที่ตกลงมาให้ไหลลงไปรวมเป็นร่องลำน้ำดันกันไม่เดินของแม่น้ำ

“น้ำใต้ดิน” หมายความว่า แหล่งสะสมน้ำใต้ผิวดิน น้ำจืดที่ซึ่งอยู่ในช่องว่างของดินหรือหินเกิดจากการไหลซึมของน้ำผิวดินผ่านชั้นดินลงไปกักเก็บอยู่ใต้ผิวดิน

“การขาดประทาน” หมายความว่า กิจการที่กรมชลประทานจัดทำขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำ หรือเพื่อกัก เก็บ รักษา ควบคุม ส่ง ระบายน้ำ หรือแม่น้ำ เพื่อเกษตรกรรม การพลังงาน การสาธารณูปโภค หรือการอุดหนากรรม และหมายความรวมถึงการป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำกับรวมถึงการคุ้มครองทางน้ำซึ่งอยู่ในเขตชลประทานด้วย

“ภาระวิกฤต” หมายความว่า การเกิดสาธารณภัยเกี่ยวกับน้ำ

“พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม” หมายความว่า พื้นที่ลุ่มน้ำหรือพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งมีโอกาสเกิดน้ำท่วมจากสาเหตุน้ำไหลหลักลึกลึกล่นน้ำ หรือจากพื้นที่ข้างเคียง หรือน้ำท่วมซึ่งจากปริมาณฝนตกหนักในพื้นที่เอง

“พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง” หมายความว่า พื้นที่ห่างไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งมีโอกาสขาดแคลนน้ำ ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเพาะปลูก เสี่ยงสัตว์ได้ร้าย หรืออยู่ในบริเวณที่มีปริมาณน้ำฝนตกค่อนข้างน้อย มีแหล่งน้ำธรรมชาติน้อย

“พื้นที่ชุ่มน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ชั้นแรก พื้นที่ลุ่มน้ำ มีน้ำท่วม มีน้ำซึ้ง พื้นที่พรพื้นที่แหล่งน้ำทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำซึ้งหรือท่วมอยู่ถาวรสະชั่วคราว ชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม

“พื้นที่ลุ่มน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งเมื่อฝนตกลงมาแล้ว น้ำจะไหลรวมกันลงสู่แม่น้ำ ทะเลสาบ หรืออ่างเก็บน้ำนั้น ๆ พื้นที่รอบลุ่มน้ำที่ล้อมรอบด้วยแนวสันเขากลางและสันปันน้ำ ซึ่งรองรับน้ำฝนทั้งหมดที่ตกลงในพื้นที่ ไหลไปรวมกันในลุ่มน้ำนั้น

“แนวเขตอยร่น” หมายความว่า ที่ดินริมนอกสุดของชายดลิง ด้านแผ่นดินที่เป็นแนวป้องกันทางชีวภาพที่กำหนดขึ้น โดยการปรึกษาหารือ และตกลงร่วมกันของชุมชนริมดลิงแต่ละช่วงต่อช่วง โดย

ปราศจากสิ่งปลูกสร้าง ยกเว้น สิ่งปลูกสร้างสาธารณะที่ได้รับความยินยอมจากชุมชนชายฝั่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

“ผู้ใช้น้ำ” หมายความว่า บุคคลผู้ใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ

“องค์กรผู้ใช้น้ำ” หมายความว่า การรวมกลุ่มของผู้ใช้น้ำดังต่อไปนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำดังนี้ ฯ ร่วมกัน และลดปัญหาความขัดแย้ง

“มลพิษ” หมายความว่า มลพิษทางน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“หนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีรับผิดชอบการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้พื้นที่ลุ่มน้ำตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพื้นที่จัดการทรัพยากรื้า ที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการจัดการร่วมกันอย่างเป็นองค์รวมและบูรณาการในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ สิทธิในทรัพยากรื้า

มาตรา ๗ ภายใต้บทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทรัพยากรื้าในแหล่งน้ำสาธารณะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ประชาชนย่อมมีสิทธิในการเข้าถึงและใช้ทรัพยากรื้าอย่างเพียงพอและเหมาะสม แต่การใช้สิทธินั้นต้องไม่เกินความจำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือที่ดินของตนจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งน้ำ หรือแก่บุคคลอื่น หรือลงทะเบียนสิทธิในการใช้ทรัพยากรื้าของบุคคลอื่น หรือแก่เจ้าที่ดินริมแหล่งน้ำ

สิทธิในการใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน การเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์ เพื่อการยังชีพ ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รัฐต้องจัดให้ทั่วถึงและเป็นธรรมโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

สิทธิที่จะได้รับรู้ข่าวสาร ข้อมูลทางวิชาการ และการศึกษา เพื่อเป็นความรู้ในการสร้างจิตสำนึก การใช้หัวรพยากรณ์ของชาติ ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนี้ ๆ หรือพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

มาตรา ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งมีน้ำพุเกิดขึ้นหรือมีน้ำไหลผ่านตามธรรมชาติ ไม่ว่า บนดินหรือใต้ดิน ย่อมมีสิทธิเก็บกักหรือใช้น้ำนั้นได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในที่ดินของตน

หมวด ๒ องค์กรบริหารจัดการหัวรพยากรณ์

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายหัวรพยากรณ์แห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการนโยบายหัวรพยากรณ์แห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กนช.”

ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรอง ประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหัวรพยากรณ์และสหกรณ์ เป็นรอง ประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานคนที่สาม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงหัวรพยากรณ์และสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงพลังงาน อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมหัวรพยากรณ์ อธิบดีกรมหัวรพยากรณ์ ばかりดล อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนผู้ใช้น้ำจำนวนสามคน ผู้แทนลุ่มน้ำจำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรปกครองท้องถิ่นจำนวนสี่คน ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกสี่คน เป็นกรรมการ และเลขานุการ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายหัวรพยากรณ์แห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระหนึ่ง ให้คัดเลือกและแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับหัวรพยากรณ์

มาตรา ๑๐ ให้องค์กรผู้ใช้น้ำ คณะกรรมการลุ่มน้ำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนคัดเลือกผู้แทนในส่วนของตนเพื่อให้คณารัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น กนช. ตามมาตรา ๙

รายละเอียด หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการคัดเลือกผู้แทนแต่ละส่วนตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ให้คณารัฐมนตรีใช้อุดตพินิจแห่งท้องที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙ จำนวนสี่คน

ให้กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ จัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกและ

เสนอขอรับคุณครุภูมิที่จะให้คุณรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระหนึ่งภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่กรรมการผู้แทนสุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐

หากยังไม่มีการคัดเลือกและเสนอขอผู้ทรงคุณวุฒิครบถ้วนภายในระยะเวลาตามวาระสอง ให้คุณรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่คุณรัฐมนตรีใช้คุณพิเศษแต่งตั้งตามวาระหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายในระยะเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามวาระสอง และให้กรรมการอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากคุณรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็น กนช. ไปพลาสก่อน ทั้งนี้ให้ถือว่า กนช. มีกรรมการครบถ้วนและสามารถดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ได้

ให้สำนักงานเลขานุการ กนช. ประสานงานให้มีการประชุมตามวาระสอง

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนสุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คุณรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนสุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คุณรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกัน ไม่ได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระตามมาตรา ๑๒ กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนสุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คุณรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจากตำแหน่ง
- (๓) คุณรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มเหลว
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสื่อมใจไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดหลักทรัพย์

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนสุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คุณรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในการถือที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากัน วาระที่เหลือของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๕ กนช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอต่อกองรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดมาตรการ แนวทาง เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับดำเนินการตามนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- (๓) กำหนดระบบการจัดสรรทรัพยากรน้ำ จัดลำดับความสำคัญเพื่อการจัดสรรทรัพยากรน้ำ กำหนดสิทธิในทรัพยากรน้ำของแต่ละลุ่มน้ำ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตใช้ และจัดสรรทรัพยากรน้ำขององค์กรผู้ใช้น้ำหรือผู้ใช้น้ำ
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้บริการน้ำ
- (๕) กำหนดขอบเขตคุณน้ำ และแต่งตั้งคณะกรรมการคุณน้ำ
- (๖) จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำ และให้มีการประสานและเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำกับหน่วยงานอื่น ๆ
- (๗) จัดให้มีระบบกฎหมายทรัพยากรน้ำ และปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- (๘) จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ
- (๙) เสนอจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการในสภาวะวิกฤต
- (๑๐) ดำเนินการไก่ล่ำเกลี่ยและพิจารณาอนุมัติจัดซื้อพิพากษาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ
- (๑๑) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้ใช้น้ำหรือผู้ร้องขอตามมาตรา ๒๑ (๒)
- (๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรรายได้ และเงินอุดหนุน
- (๑๓) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำกฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๔) พิจารณาคำขออนุญาตใช้น้ำประเทศไทยที่ ๒
- (๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๖ กนช. มีอำนาจออกระเบียบ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการในการกำหนดขอบเขตคุณน้ำ และการแต่งตั้งคณะกรรมการคุณน้ำ ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ระเบียบ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๗ การประชุม กนช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเป็นองค์ประชุม.

ให้ประธาน กนช. เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธาน กนช. หรือประธาน กนช. ไม่นำประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ถ้าไม่มีประธาน กนช. หรือประธาน กนช. ไม่นำประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และรองประธาน กนช. คนที่หนึ่งไม่นำประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธาน กนช. คนที่สองทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ถ้าไม่มีประธาน กนช. หรือประธาน กนช. ไม่นำประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และรองประธาน กนช. คนที่หนึ่งและคนที่สอง ไม่นำประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กนช. ที่มาประชุมเลือก กนช. คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อด้อยที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนที่หนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงข้างด้วย

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่ กรรมการผู้โดยมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กนช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนที่หนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการด้านต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของ กนช. เพื่อเสนอรายงานต่อ กนช. หรือดำเนินการตามที่ กนช. มอบหมายไว้

มาตรา ๑๔ กนช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะกรรมการอนุกรรมการ หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายได้ ทั้งนี้ วิธีการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความระมัดระวัง กำหนด

มาตรา ๑๕ ให้ กนช. ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๖ คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต และคณะกรรมการการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

มาตรา ๒๐ ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กนช. คณะกรรมการ คณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ ส่งเอกสาร หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาพิจารณา ตลอดจนเชิญบุคคลใดมาชี้แจง ให้ขอเท็จจริง ความเห็น หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้

ส่วนที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๒๑ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี โดยชื่อ “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ”

ให้มีเลขานุการคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลนโยบาย ทั่วไป และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และจะให้มีรองเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วยกีตีได้

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ทำหน้าที่เลขานุการให้แก่ กนช.

(๒) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรือถูกกระเมิตสิทธิอันเนื่องมาจากการกระทำของบุคคลอื่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อกองคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

(๓) เสนอความคิดเห็น และจัดทำนโยบายและแผน มาตรการ แนวทางในการจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ การคุ้มครอง การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากรน้ำต่อ กนช.

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการคุณน้ำ และสอดส่องพยติการณ์ของผู้ใช้น้ำ องค์กรผู้ใช้น้ำ พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งกระทำการใด ฯลันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิ และจัดให้มีการตรวจสอบการกระทำนั้นตามที่เห็นสมควร และจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิ

(๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนและโครงการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำต่อ กนช.

(๖) เสนอแนะการจัดทำกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง กำหนดค่าและประเมินผล และติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการใด ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง ประสานการปฏิบัติตามนโยบาย แผน และการใช้บังคับกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรน้ำ

(๗) จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการ ตาม ๆ

(๘) รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ และริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินงานของ กนช.

(๙) ศึกษา วิจัย เกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งสร้างความเข้าใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

(๑๐) ดำเนินการเผยแพร่ ข่าวสาร ข้อมูลวิชาการ และให้ความรู้ การศึกษาแก่ผู้ใช้น้ำ องค์กร ผู้ใช้น้ำ เพื่อสร้างจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรน้ำ อป่างถูกต้อง ประยุตต์ และเป็นประโยชน์มากที่สุด

(๑๑) ประสานงานติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามแนวทางและนโยบายในการจัดการทรัพยากรน้ำ ตลอดจน รวบรวมข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(๑๖) ดำเนินการสำรวจ และขั้นทะเบียนองค์การผู้ใช้น้ำ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่รวมทั้งประสานและติดตามการดำเนินการ

- (๑๗) จัดทำคำขอจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ กนช.
- (๑๘) ปฏิบัติการได้ ฯ ตามที่ กนช. มอบหมาย

ส่วนที่ ๓

ลุ่มน้ำและคณะกรรมการลุ่มน้ำ

มาตรฐาน ๒๓ การกำหนดลุ่มน้ำให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ โดยพิจารณาสภาพอุทกภัยทางสภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศน์ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งนี้ ให้ดำเนินถึงวัฒนธรรม จริยธรรมเพื่อประโยชน์และวิธีชีวิตของประชาชนและด้วยรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามมาตรฐาน ๒๒ (๗)

พระราชบัญญัติตามวาระคนี้ให้มีแผนที่แสดงเขตลุ่มน้ำแบบท้ายพระราชบัญญัติ แผนที่ตั้งกล่าวให้อธิบายเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติ

มาตรฐาน ๒๔ เมื่อได้มีพระราชบัญญัติกำหนدلุ่มน้ำตามมาตรฐาน ๒๓ แล้ว ให้ กนช. แต่งตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำนั้น ประกอบด้วย

- (๑) ผู้แทนหน่วยงานของรัฐ จำนวนสิบคน
- (๒) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้นที่คัดเลือกกันเอง จำนวนสามคน
- (๓) ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นที่คัดเลือกกันเอง จำนวนเจ็ดคน
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ ในด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือที่เกี่ยวข้อง จำนวนสี่คน

คุณสมบัติและวิธีการสรรหากรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามแนวทางที่ กนช. กำหนด

ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการและเลือกกรรมการอีกสอง คนเป็นรองประธานกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลุ่มน้ำเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรฐาน ๒๕ กรรมการลุ่มน้ำมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก ติดต่อกันไม่เกินสองคราว

มาตรฐาน ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรฐาน ๒๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ มีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสอง ในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะเหตุทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อน ความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ถูกได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลุණไทย หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๒๗ ให้บังคับกับคณะกรรมการคุณน้ำด้วยอุปโภค

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการคุณน้ำมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยทั่วไปในเขตคุณน้ำ รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนแม่บทการพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ ทรัพยากรน้ำในเขตคุณน้ำเสนอและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและโครงการต่อ กนช.

(๒) กำหนดแผนการใช้น้ำ และจัดสรรงานรวมถึงจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำในเขตคุณน้ำ และกำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้อง หัวนี้ ภายใต้กรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบในการพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตคุณน้ำ หัวนี้ ภายใต้กรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๔) พิจารณาค่าขออนุญาตการใช้น้ำประจำที่ ๑

(๕) รับเรื่องร้องทุกษ์ โกล่เกลียดและข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุณน้ำ หรือตามที่ กนช. มอบหมาย

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการคุณน้ำมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการคุณน้ำประจำสาขาเพื่อ ปฏิบัติหน้าที่ในเขตท้องที่ที่คณะกรรมการคุณน้ำกำหนดในเขตคุณน้ำที่ตนรับผิดชอบได้ตามความจำเป็น โดย เสนอความเห็นชอบต่อ กนช.

จำนวน องค์ประกอบ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามระเบียบที่ กนช. กำหนด

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการคุณน้ำประจำสาขา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนงานและโครงการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในเขตคุณน้ำสาขាដ้วยคณะกรรมการคุณน้ำ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตคุณน้ำ

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้ กฎหมาย

(๓) ให้ความเห็นประกอบการอนุญาตการใช้น้ำประภากที ๑ ในเขตสุ่มน้ำสาขาต่อ
คณะกรรมการสุ่มน้ำ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การให้ความรู้และรณรงค์การ
สร้างจิตสำนึกรักภักดีประชาชนในการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการ
อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตสุ่มน้ำสาขา

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสุ่มน้ำอนุญาต

มาตรฐาน ๓๑ ให้น้ำมาตรฐาน ๑๗ มาตรฐาน ๑๘ และมาตรฐาน ๑๙ มาใช้บังคับการประชุมและการ
ดำเนินการของคณะกรรมการสุ่มน้ำและคณะกรรมการสุ่มน้ำประจำสาขาด้วยอุปกรณ์

มาตรฐาน ๓๒ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสุ่มน้ำได้แล้ว ให้มีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการ
คณะกรรมการสุ่มน้ำ สังกัดสำนักงาน กนช. โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรผู้ใช้น้ำ จัดทำแผน
แม่บท และบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการ
อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และกฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำในเขตสุ่มน้ำนั้น

(๒) ศึกษา วิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนแม่บท การบริหารจัดการ
ทรัพยากรน้ำในเขตสุ่มน้ำนั้น

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในเขตสุ่มน้ำ
นั้น

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้ความรู้ และรณรงค์การสร้างจิตสำนึกรักภักดีประชาชนในการใช้น้ำ
การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตสุ่มน้ำนั้น

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสุ่มน้ำอนุญาต

หมวด ๓

องค์กรผู้ใช้น้ำ

มาตรฐาน ๓๓ หากพื้นที่ไม่ผูกพันรวมกลุ่มกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับ
การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ของตนเองสามารถจัด
ทะเบียนเพื่อจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำได้

ให้กลุ่มผู้ใช้น้ำซึ่งได้จดทะเบียนตามวาระหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอจดทะเบียน และการอนุมัติให้จัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
ให้กำหนดในกฎหมาย

กลุ่มผู้ใช้น้ำที่ไม่จดทะเบียนตามวาระหนึ่ง ไม่ถูกตัดสิทธิในการได้รับการจัดสรรน้ำในกรณีที่เกิด^๑
ภาวะขาดแคลนน้ำ ตามมาตรา ๖๑

มาตรา ๓๔ องค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งได้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๓ และกลุ่มผู้ใช้น้ำตาม Jarvis ประเพณีแห่งท้องถิ่นมีสิทธิเข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการดำเนินงานการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การพื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ โดยการประสานงานและทำงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้องค์กรผู้ใช้น้ำมีหน้าที่ให้ร่วมมือ สนับสนุนหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา การบริหารจัดการ การพื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่

มาตรา ๓๕ องค์กรผู้ใช้น้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำ อาจขออนุญาตใช้ และมีอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรน้ำให้แก่สมาชิกของตน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๓๖ บทบัญญัตามาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๓๕ ย่อมไม่ตัดสิทธิผู้ใช้น้ำที่จะรวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้ใช้น้ำตาม Jarvis ประเพณีแห่งท้องถิ่นหรือกลุ่มผู้ใช้น้ำในรูปแบบอื่น

หมวด ๕ นโยบายทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๓๗ ให้ กนช. มีอำนาจกำหนดนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บรรจุนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติตั้งกล่าวลงในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในโอกาสแรกที่สามารถทำได้

นโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติควรประกอบด้วย การพัฒนา การจัดสรรงาน การชลประทาน การบริหารจัดการพื้นที่แหล่งน้ำ การบริหารจัดการน้ำท้องถิ่น การบริหารจัดการ ความมั่นคง ความเสี่ยงและการบรรเทาภัยดุษ การประเมินและติดตามผล

มาตรา ๓๘ เพื่อให้การจัดการทรัพยากรน้ำเป็นไปอย่างบูรณาการในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาที่ยั่งยืน กนช. ทิ้งจัดให้มีนโยบาย ระบุเป็น หรือข้อบังคับในการจัดการทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกันในทุกด้านอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

หากมีการกำหนดนโยบายทรัพยากรน้ำไว้ แต่ยังไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับในเรื่องนั้น กนช. ทิ้งจัดให้มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้สอดคล้องครบถ้วนกับนโยบายฉบับอย่างบูรณาการ

หากมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ แต่ยังไม่มีนโยบายทรัพยากรน้ำในเรื่องนั้น กนช. ทิ้งจัดให้มีนโยบายทรัพยากรน้ำในเรื่องนั้น ให้สอดคล้องครบถ้วนกับกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับฉบับอย่างบูรณาการ

มาตรา ๓๙ ในการจัดทำนโยบายหรือภารกิจน้ำแห่งชาติ ให้ กนช. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการแห่งตั้งคณะกรรมการตามวาระหนึ่งให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

ให้นำมาตรา ๗๙ ถึงมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ให้ กนช. นำผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว มาเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายหรือภารกิจน้ำแห่งชาติต่อไป

นโยบายหรือภารกิจน้ำแห่งชาตินี้ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลบังคับใช้ได้

มาตรา ๔๑ ให้ กนช. กำหนดระเบียบการจัดสรรงานในสภาวะปกติ การจัดสรรงานในสภาวะวิกฤติ และจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร การอุตสาหกรรม การใช้และบริการน้ำขนาดใหญ่ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกักเก็บน้ำ โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและสมเหตุสมผล เพื่อให้การใช้น้ำมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน และเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบการจัดสรรงานและจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำตามวาระหนึ่ง ให้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี

ระเบียบการจัดสรรงานและจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลบังคับใช้ได้

มาตรา ๔๒ ให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายหรือภารกิจน้ำแห่งชาติ และต้องปรับปรุงนโยบายดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์หรือภารกิจน้ำให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เปลี่ยนแปลงไป

หมวด ๕

การพัฒนา ฟื้นฟู คุ้มครองและอนุรักษ์หรือภารกิจน้ำ

มาตรา ๔๓ กนช. มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้การทำโครงการประเภทใดหรือขนาดใด รวมทั้งการพิจารณาอนุญาตให้ทำการหรือกิจกรรมดังกล่าวภายใต้กฎหมายน้ำที่อาจส่งผลกระทบต่อลุ่มน้ำ ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมายน้ำก่อนการดำเนินการหรืออนุญาต

ประกาศตามวาระหนึ่ง ให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมายน้ำด้วย

ประกาศตามวาระหนึ่ง ให้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพื้นที่ดันน้ำสำราญ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกกฎหมายห้ามกำหนดให้พื้นที่ดันน้ำสำราญเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๕ ให้กรมทรัพยากรน้ำรับผิดชอบในการจัดให้มีแผนที่พื้นที่ก่อสร้างลุ่มน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำ จัดทำข้อมูลทะเบียนແแหล่น้ำธรรมชาติ พื้นที่ดันน้ำ พื้นที่ชุมน้ำ เส้นทางน้ำ พื้นที่เสียงภัยแล้ง พื้นที่เสียงภัยน้ำ หัวแม่น้ำเขตดอยรุน และการใช้น้ำให้ชัดเจน

ให้กรมทรัพยากรน้ำทำแผนพัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่แหล่งน้ำตามนโยบายของ กนช. รวมทั้งจัดให้มีการทบทวนและปรับปรุงข้อมูลตามวรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการและการบำรุงรักษา ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

มาตรา ๔๖ หากการใช้ทรัพยากรน้ำของบุคคลใดก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อกุญแจพัฒนาและล้อแม่น้ำ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นหยุดหรือลดการใช้ทรัพยากรน้ำนั้นเป็นการชั่วคราว เพื่อเป็นการป้องกันหรือบรรเทาภัยหาดังกล่าวได้

หมวด ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการชลประทาน

มาตรา ๔๗ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การจัดหา การพัฒนา การบริหารจัดการ การพื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเพื่อการชลประทานให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง

มาตรา ๔๘ ในการจัดสรรน้ำและพิจารณาการขออนุญาตใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง ให้กรมชลประทานหรือผู้มีอำนาจปฏิบัติตามแผน หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจัดสรรน้ำที่ กนช. กำหนด

ในการจัดทำแผน หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดสรรทรัพยากรน้ำ และการพิจารณาอนุญาตการใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์เดิมในการจัดทำโครงการชลประทาน ตลอดจนภาระซึ่งผูกพันตามสัญญาระหว่างกรมชลประทานกับบุคคลที่สามด้วย

หมวด ๗ การบริหารจัดการน้ำท้องถิ่น

มาตรา ๔๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่จัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ร่วมกับ องค์กรผู้ใช้น้ำ ชุมชน ชุมชนท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมและประชาชนให้สอดคล้องกับนโยบายทรัพยากรน้ำ และลุ่มน้ำ รวมทั้งการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล และอำนวยความสะดวกกับผู้เกี่ยวข้อง

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำทะเบียน แผนที่ และข้อมูลสารสนเทศ คล่องแฝง อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก แหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ และกำหนดแผนงาน งบประมาณ และการดำเนินงานในการดูแลรักษาแหล่งน้ำในพื้นที่.

ในการมีความมุ่งหมายนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานงานกับคณะกรรมการคุณน้ำและ คณะกรรมการอุ่มน้ำประจำสาขา เพื่อการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งน้ำ และการคลบประทาน

มาตรา ๕๐ ในการจัดการทรัพยากรน้ำ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้คำปรึกษา ประสานงาน และจัดการร่วมกับองค์กรผู้ใช้น้ำ ตามพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่ออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดการทรัพยากรน้ำตามกฎหมายอื่น

หมวด ๔ การบริหารจัดการน้ำได้ดี

มาตรา ๕๑ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การบริหารจัดการน้ำได้ดีให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

มาตรา ๕๒ ในกรณีเกิดสภาวะวิกฤต ให้กรรมการน้ำบาดาลประสานงานและรายงาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำได้ดีต่อ กนช.

หมวด ๕ การจัดสรรง้ำและการใช้น้ำ

มาตรา ๕๓ การจัดสรรง้ำและการใช้น้ำให้คำนึงถึงสิทธิชั้นพื้นฐานของผู้ใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพ และการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศเป็นลำดับแรก

มาตรา ๕๔ กนช. มีอำนาจกำหนดมาตรฐานในการให้บริการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ ประชาชน รวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้สัมปทานการให้บริการน้ำของหน่วยงาน ของรัฐ

มาตรา ๕๕ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ การใช้น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะแบ่งเป็นสอง ประเภท คือ

(๑) การใช้น้ำประเภทที่ ๑ ให้แก่ การใช้น้ำเพื่อการเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การผลิตพลังงานไฟฟ้า การประปา และกิจการอื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ทั้งนี้ การใช้น้ำประเภทที่ ๑ ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการคุณน้ำที่เกี่ยวข้อง

(๒) การใช้น้ำประปาที่ ๒ ได้แก่ การใช้น้ำเพื่อกิจกรรมนาดใหญ่ที่ใช้น้ำปริมาณมากหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบข้ามลุ่มน้ำหรือครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ การใช้น้ำประปาที่ ๒ ต้องได้รับอนุญาตจาก กนช.

การใช้น้ำตามวาระหนึ่ง ให้คำนึงถึงการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเป็นสำคัญ

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการน้ำ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เสื่อนไข อัตราค่าใช้จ่าย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม การแก้ไข และการยกเดิกใบอนุญาตการให้บริการน้ำประปาที่ ๑ สำหรับแต่ละลุ่มน้ำ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เสื่อนไข อัตราค่าใช้จ่าย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม การแก้ไข และการยกเดิกใบอนุญาตการให้บริการน้ำประปาที่ ๒

การกำหนดกฎกระทรวงตามวาระหนึ่ง ให้คำนึงถึงความสมดุลระหว่างปริมาณน้ำที่มีในลุ่มน้ำ และความต้องการใช้น้ำทั้งหมดในลุ่มน้ำ รวมถึงผลกระทบต่อการใช้น้ำของผู้ใช้น้ำภายในลุ่มน้ำและลุ่มน้ำซึ่งเคียงข้างเคียง

หมวด ๑๐ การป้องกันและการแก้ไขสภาวะวิกฤตน้ำ

มาตรา ๕๗ เมื่อเกิดสภาวะวิกฤตน้ำขึ้นในท้องที่ใด ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกประกาศสภาวะวิกฤตน้ำและพื้นที่

เมื่อมีประกาศด้านน้ำประปาที่ใช้คณานุกรรบบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตเป็นผู้รับผิดชอบ สิ่งการ

มาตรา ๕๘ ให้ กนช. จัดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต ให้คณานุกรรบบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตรับผิดชอบจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง กำหนดแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำขาดแคลน และจัดการทบทวนแผนเพื่อประเมินผลกระทบภัยต่างๆ รายปี

มาตรา ๕๙ ให้คณานุกรรบส่วนน้ำจัดเตรียมแผนการบริหารจัดการน้ำท่วมและน้ำแล้งแบบ บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นส่วนหน้า ทั้งกรณีปกติที่สามารถคาดหมายได้และกรณีน้ำท่วมและน้ำแล้งโดยฉับพลัน

ให้คณานุกรรบส่วนน้ำ จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในเขตลุ่มน้ำตามความเหมาะสม

มาตรา ๖๐ เมื่อเกิดอุทกภัยฉุกเฉินขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของบุคคล และให้มีอำนาจเคลื่อนย้าย นำลายหรือรื้อถอนสิ่งใด ๆ รวมทั้งติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ในการสูบน้ำ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมน้ำได้เท่าที่จำเป็น แต่ต้องจ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรม แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น

ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

มาตรา ๖๑ เมื่อเกิดสภาวะวิกฤตน้ำแล้งอย่างรุนแรงขึ้นในท้องที่ใด ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตขาดแคลนน้ำได้

เมื่อมีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตมีอำนาจสั่งการโดยมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดสอดหน้องดการใช้น้ำในกิจกรรมที่กำหนดเป็นการชั่วคราวได้ และให้มีอำนาจนำน้ำนั้นไปแบ่งปันแก่บุคคลอื่น

หากการแบ่งปันน้ำตามวรรคสอง เป็นการนำน้ำที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลใดไปแบ่งปันแก่บุคคลอื่น จะต้องมีการจ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมเพื่อความเสียหายที่เกิดแก่บุคคลซึ่งครอบครองน้ำนั้น

มาตรา ๖๒ ในกรณีมีความจำเป็นต้องนำน้ำจากลุ่มน้ำหนึ่งไปยังลุ่มน้ำหนึ่ง เพื่อบรเทาภาวะขาดแคลนน้ำ หรือเพื่อประโยชน์ในการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วม คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการต่างๆ ได้เท่าที่จำเป็นในการบรรเทาภาวะขาดแคลนน้ำ หรือการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วมน้ำ

หากการดำเนินการตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย ภาระ หรือการขาดประโยชน์แก่ลุ่มน้ำที่ถูกนำน้ำไป หรือลุ่มน้ำที่จำต้องยอมรับน้ำนั้นเข้ามา ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตกำหนดให้จ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมให้แก่ลุ่มน้ำที่ได้รับความเสียหาย หรือต้องรับภาระหรือขาดประโยชน์นั้น หรือให้จัดทำโครงการเพื่อป่วยเหลือ พัฒนาลุ่มน้ำที่ได้รับความเสียหาย หรือต้องรับภาระหรือขาดประโยชน์นั้นก็ได้

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่บุคคลใดเก็บกักน้ำไว้ตามความจำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายระหว่าง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าเกิดภาวะขาดแคลนน้ำในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือหลายท้องที่ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งเก็บกักน้ำไว้ตามความจำเป็นดังกล่าวต้องเดลี่น้ำเพื่อประโยชน์สาธารณะตามปริมาณและวิธีการที่กำหนด ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้เก็บกักน้ำดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามความเป็นธรรมจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่เก็บกักไว้ แต่ถ้าบุคคลใดเก็บกักน้ำไว้เกินกว่าความจำเป็น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควรเพื่อนำน้ำส่วนที่เกินมาใช้สอยเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหายได้ ๆ ได้

มาตรา ๖๔ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมผลพิษทางน้ำ ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ มาตรฐานควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิด เชตควบคุมและแก้ไขปัญหาจากผลพิษดังกล่าวawan

ในการกำหนด การแก้ไข การเปลี่ยนแปลง หรือการยกเลิก มาตรฐานคุณภาพน้ำ มาตรฐานควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิด และเขตควบคุมผลพิษดังกล่าวในวรรคหนึ่ง รวมทั้งมาตรการแก้ไขปัญหา ผลพิษให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนด มาตรฐานควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิด เชตควบคุมผลพิษ และมาตรการตามที่กำหนดได้ไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกประกาศกำหนด มาตรฐานควบคุม ผลพิษจากแหล่งกำเนิด เชตควบคุมผลพิษ และมาตรการแก้ไขปัญหามาตรฐานผลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนด มาตรฐานควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิด เชตควบคุมผลพิษ และมาตรการตามที่กำหนดได้ไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓๒

มาตรา ๖๕ เมื่อสิ่งภาวะวิกฤต ให้ กนช. สามารถเข้าควบคุมการบริหารจัดการของผู้รับ ผู้ให้สัมภารณ์ การให้บริการน้ำได้

มาตรา ๖๖ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตจัดทำรายงานการดำเนินการ สามเดือน และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง และผลพิษทางน้ำ

หมวด ๑๑

การประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖๗ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการประเมินและติดตามผล การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ” ประกอบด้วยกรรมการที่ กนช. แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านทรัพยากรน้ำและผู้ใช้น้ำ ซึ่งมีเดิมส่วนได้เสียโดยตรงกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน เพื่อทำการประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำประจำปี โดยประเมินการบริหารสมดุลน้ำตามพื้นที่ การประสานงานและใช้ข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ความพึงพอใจและข้อเรียกร้องของประชาชน การบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายของ กนช. เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖๘ ให้คณะกรรมการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำการ ประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในสภาวะวิกฤต และพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง ประจำปี โดยแบ่งการประเมินตามส่วนน้ำ ทางน้ำชลประทาน และพื้นที่ดินน้ำ และติดตามประเมินผลการดูแล รักษาการพัฒนาทรัพยากรน้ำ และการใช้บประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ โดยแบ่งการประเมินตามส่วนน้ำ ทางน้ำชลประทาน พื้นที่ดินน้ำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จะต้องจัดทำรายงานผลการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำประจำปีเสนอต่อ กนช. โดยเร่งด่วน

มาตรา ๖๙ ให้ กนช. จัดทำรายงานประจำปีเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อรัฐสภาทุกสิ้นปีงบประมาณ รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลการดำเนินงานของ กนช. ในปีที่ล่วงมาแล้ว รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า.

หมวด ๗
กองทุนทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๗๐ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนทรัพยากรน้ำ” ขึ้นในกระทรวงการคลัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (๑) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา วิจัย คุ้มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ และทรัพยากรน้ำ
- (๒) สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก ฝึกอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากรน้ำ
- (๓) ช่วยเหลือสวัสดิการของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาทรัพยากรน้ำและสนับสนุนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการคุ้มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ และทรัพยากรน้ำ
- (๔) สนับสนุนการดำเนินงานของ กนช. คณะกรรมการลุ่มน้ำ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- (๕) จัดสรรงบประมาณตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเห็นสมควร และโดยความเห็นชอบของ กนช.
- (๖) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๑ กองทุนทรัพยากรน้ำ ประกอบด้วย

- (๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เมินอุดหนุนจากรัฐบาลที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณเป็นรายปี
- (๓) เมินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาค
- (๔) เมินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผล หรือรายได้จากการเมินหรือทรัพย์สินของกองทุนทรัพยากรน้ำ
- (๖) เมินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำตามอัตราส่วนที่ กนช. กำหนดโดยคำนึงถึงรายได้และฐานะการเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง
- (๗) ส่วนแบ่งค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ระบบัน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำ ตามกฎหมายว่าด้วยการรั้น

(๔) ส่วนแบ่งค่าปรับที่ผู้ก่อมลพิชต้องจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั่นตามอัตราส่วนที่ กนช. กำหนด

(๕) ส่วนแบ่งค่าธรรมเนียมการอนุญาตใช้น้ำและค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการการใช้น้ำ ตาม อัตราที่ กนช. กำหนด

(๖) ส่วนแบ่งค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๗) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการของทุนน้ำ

รายเดือนของกองทุนทรัพยากรน้ำ ให้นำส่งเข้ากองทุนทรัพยากรน้ำโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายเดือน

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนทรัพยากรน้ำได้มาระดมมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาระดมโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ตาม (๓) – (๑) ของทรัพยากรน้ำ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกองทุนทรัพยากรน้ำ

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนทรัพยากรน้ำได้มาระดมโดยใช้เงินรายได้ตาม (๑) – (๒) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่กองทุนทรัพยากรน้ำมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดทำประโยชน์ได้

ทรัพย์สินของกองทุนทรัพยากรน้ำ เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอภัยความชั้นเป็นข้อต่อสู้ของกองทุนทรัพยากรน้ำ ในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนมีได้

มาตรา ๗๒ การรับ การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการ จำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่ กนช. กำหนด

ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนทรัพยากรน้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการจ่ายเงินหรือ ทรัพย์สินของกองทุนทรัพยากรน้ำให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๙ โดยที่มาและ องค์ประกอบของคณะกรรมการ รวมทั้งรายละเอียด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารจัดการ กองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบของ กนช.

หมวด ๓

ความรับผิดทางแพ่งในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำโดยผิดกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อ ทรัพยากรน้ำหรือใช้ทรัพยากรน้ำโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ผู้นั้นต้องรับผิดชอบให้ค่าสินใหม่ทดแทนเพื่อการนั่น

ถ้าความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำเกิดจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นพิษ ผู้ ครอบครองหรือควบคุมวัตถุหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องรับผิดชอบให้ค่าสินใหม่ทดแทนเพื่อการนั้นแม้จะมิได้เกิดขึ้นโดย จงใจหรือประมาทเลือกที่ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเป็นการ กระทำการคำสั่งของหนังงานเจ้าหน้าที่

ค่าสินใหม่ทดแทนตามมาตรานี้ให้รวมถึง

(๑) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการกำจัด เคลื่อนย้ายสิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือกระทำให้สิ่งนั้นมดสภาพความเป็นอันตรายหรือความเป็นพิษ ตลอดจนการนำเอาร่องน้ำเก็บ กัก หรือรักษาไว้

(๒) ค่าใช้จ่ายและค่าเสียหายที่เกิดจากการใช้งบประมาณของรัฐหรือแหล่งเงินทุนอื่นเพื่อจ่ายไปในการให้บำบัดฟื้นฟูและบูรณะความเสียหายของทรัพยากรน้ำให้คือกลับมาสู่สภาพเดิม

(๓) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการช่วยเหลือบุคคล หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเนื่องในความเสียหายนั้น

(๔) ค่าดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐในการประเมินความเสียหายและประเมินค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผลผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของบุคคล

(๕) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่รัฐได้จ่ายในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้วันค่าสินใหม่ทดแทนตามกฎหมาย เช่น ค่าใช้จ่ายที่รัฐจ่ายเป็นค่าทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินคดีในศาล และค่าธรรมเนียมศาล

(๖) มูลค่าของทรัพยากรน้ำที่ต้องเสียหาย

(๗) ค่าเสียหาย จำนวนสี่เท่าของมูลค่าของน้ำที่ถูกใช้ไปโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย

(๘) ค่าเสียหายต่อเมืองอื่น ๆ อันพึงจะเกิดในอนาคต

ให้กรรมทรัพยากรน้ำเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทนความเสียหายต่อ ทรัพยากรน้ำของรัฐตามมาตรฐาน โดยให้พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีในศาลตามที่กรรมทรัพยากรน้ำมีค่าขอ

ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนทรัพยากรน้ำ จัดทั่งบด็อก งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสืบไปบัญชี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน และให้ทำการตรวจสอบบัญชี และการเงินทุกประเภทของกองทุน รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่าย และทรัพย์สินของกองทุน โดยแสดงให้เห็น ด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเน้น ไปตามวัตถุประสงค์ประยุต และได้มอบตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำการยงาน เสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา และคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยไม่ซักข้า

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำเกิดจากการกระทำการของลูกจ้าง ตัวแทนหรือผู้รับจ้าง ให้นายจ้าง ตัวการ หรือผู้ว่าจ้างของบุคคลนั้นต้องร่วมกันรับผิดชอบให้ค่าสินใหม่ทดแทน เพื่อความเสียหายตามความในหมวดนี้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบนายจ้าง ตัวการ และผู้ว่าจ้างใน ประมวลกฎหมายแห่งและพานิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ที่ต้องรับผิดในความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำเป็นนิติบุคคล ให้ผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจ หรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ถ้าการกระทำการของผู้นั้น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมมีส่วนทำให้นิติบุคคลนั้นกระทำการดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งคณะกรรมการบริหาร กองทุนจัดทำสืบต่อรัฐสภาอาจมีมติให้คณะกรรมการบริหารกองทุนซึ่งเป็นหนังสือหรือมาชี้แจงตัวบุคคลหรือ

ส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการพิจารณารายงานผลงานประจำปีของคณะกรรมการกองทุนได้ และในกรณีที่มีเหตุอันอาจจะมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการบริหารก็ได้

หมวด ๑๔ การอุทธรณ์

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๓) ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติได้

มาตรา ๗๖ การอุทธรณ์ ตามมาตรา ๗๕ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ภายในสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการยื่น อุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๑๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๗ ผู้ใดใช้ทรัพยากรน้ำประเภทที่ ๑ ตามมาตรา ๕๕ (๑) โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตที่กำหนดตามมาตรา ๕๖ (๑) ต้องระหว่างไทย จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดใช้ทรัพยากรน้ำประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๕๕ (๒) โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตที่กำหนดตามมาตรา ๕๖ (๒) ต้องระหว่างไทย จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ โดยไม่มีเหตุผล อันสมควร ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๐ คำสั่งรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๕๖ และ คำสั่งที่ออกตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดครอบครอง รุกล้ำหรือปลูกสร้างสิ่งใดในแหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

การอนุญาตให้บุคคลใดครอบครอง รุกล้ำหรือปลูกสร้างสิ่งใดในแหล่งน้ำธรรมชาติให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการน้ำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๒ ในระหว่างที่ กนช. ยังไม่ได้กำหนดขอบเขตคุณน้ำ หรือยังไม่ได้จัดตั้งคณะกรรมการสุมน้ำในคุณน้ำใด ให้คณะกรรมการการคุณน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ตามเดิมในคุณน้ำนี้ไปพลาสก่อน ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘๓ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการคุณน้ำ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำภาคปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการคุณน้ำไปพลาสก่อน ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

บันทึกเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
พ.ศ.

สมาชิกสภาคู่แทนราษฎรกับคณะได้เสนอประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ต่อสภาคู่แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๙๒ วรรคที่ ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

โดยที่ทรัพยากรน้ำเป็นทรัพยากรและปัจจัยที่สำคัญต่อความมั่นคงของประเทศไทย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นฐานรากในการพัฒนาประเทศ แต่พระราชบัญญัติเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่มีอยู่ปัจจุบันเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะด้าน เช่น การคลปะเทาน คลองและทางน้ำ น้ำบาดาล เป็นต้น ยังไม่มีพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่เป็นหลัก หรือแม่นาด้านทรัพยากรน้ำเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานให้กับทั้งส่วนราชการ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนให้ครอบคลุมพื้นที่แหล่งน้ำ เชื่อม อ่างเก็บน้ำ ระบบคลปะเทาน ฝาย พื้นที่ใช้น้ำ รวมไปถึงการให้บริการน้ำทั้งที่เป็นสาธารณูปโภค การอุดสาหกรรม รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๔(๔) ได้ระบุไว้ว่า “จัดให้มีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ อันอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่วน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล” โดยพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนี้จะเป็นกรอบในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่เกี่ยวข้อง กับ ๓ กระทรวงหลัก คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติกฎกระทรวง ระเบียบต่าง ๆ ที่ต้องเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดการประสานการดำเนินงาน ให้เกิดประสิทธิภาพ ลดความเสียหาย เกิดความมั่นคง เป็นธรรมและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ให้มีคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรียกโดยอิ่อว่า “กนช.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ จัดทำนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติสูงสุดต่อกองรัฐมนตรี กำหนดมาตรการ แนวทาง เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับดำเนินการตามนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ กำหนดระเบียบการจัดสรรทรัพยากรน้ำ จัดลำดับความสำคัญเพื่อการ

จัดสรรงรรทรพยากรน้ำ กำหนดสิทธิในทรัพยากรน้ำของแต่ละลุ่มน้ำ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้บริการน้ำฯ (มาตรา ๔,๕)

๒. ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ ทำหน้าที่เลขานุการให้แก่ กนช. รับเรื่องราวของทุกข์ของผู้ใช้น้ำ เสนอความคิดเห็น และจัดทำนโยบายและแผน มาตรการ แนวทางในการจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ การคุ้มครอง การอนุรักษ์ และการพัฒนาทรัพยากรน้ำด่อ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และสอดส่องพฤติกรรมของผู้ใช้น้ำ องค์กรผู้ใช้น้ำ พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งกระทำการใด ทุบมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิ และจัดให้มีการตรวจสอบการกระทำนั้นตามที่เห็นสมควร และจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิฯ (มาตรา ๑๖)

๓. ให้ กนช. แต่งตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำนั้น มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เสนอแผนแม่บทการพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การพัฒนาและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำเสนอและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและโครงการต่อ กนช. กำหนดแผนการใช้น้ำ และจัดสรรงรรทรน้ำรวมถึงจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ และกำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ภายใต้กรอบระยะเวลาที่ กนช. กำหนดฯ (มาตรา ๒๘)

๔. ให้จัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำ หากพื้นที่ใดมีผู้ใช้น้ำรวมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การพัฒนาและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ของตนเองสามารถจดทะเบียนเพื่อจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำได้ ให้กลุ่มผู้ใช้น้ำซึ่งได้จดทะเบียนมี ฐานะเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๓๓)

๕. ให้ กนช. มีอำนาจกำหนดนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บรรจุนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติดังกล่าวลง ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ นโยบายทรัพยากรน้ำ แห่งชาติควรประกอบด้วย การพัฒนา การจัดสรรงรรทรน้ำ การชลประทาน การบริหารจัดการพื้นที่แหล่งน้ำ การบริหารจัดการน้ำห้องถิ่น การบริหารจัดการ ความมั่นคง ความเสี่ยงและการบรรเทาภัยดูแล การประเมินและติดตามผล (มาตรา ๓๗)

๖. ให้ กนช. มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้การทำโครงการ ประเภทใดหรือขนาดใด รวมทั้งการพิจารณาอนุญาตให้ทำโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวภายในลุ่มน้ำ ที่อาจส่งผลกระทบต่อลุ่มน้ำ ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในลุ่มน้ำก่อนการดำเนินการหรืออนุญาต (มาตรา ๔๓)

๗. กรณีเกิดสภาวะวิกฤตน้ำขึ้นในท้องที่ใด ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกประกาศสภาวะวิกฤตน้ำและพื้นที่ และให้ กนช. จัดให้มีคณะกรรมการบริหาร จัดการน้ำในสภาวะวิกฤต ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตรับผิดชอบจัดทำแผนที่ พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง กำหนดแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำขาดแคลน

และจัดการทบทวนแผนเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานรายปี กรณีเกิดอุทกภัยฉุกเฉินขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสังหาริมทรัพย์ของบุคคล และให้มีอำนาจเคลื่อนย้าย นำลายหรือรื้อถอนสิ่งใด ๆ รวมทั้งติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ในการสูบน้ำ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมนั้นได้เท่าที่จำเป็น แต่ต้องจ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสังหาริมทรัพย์นั้น (มาตรา ๕๗,๕๘,๕๙)

๔. ในกรณีมีความจำเป็นต้องนำน้ำจากคุ่มน้ำหนึ่งไปยังอีกคุ่มน้ำหนึ่ง เพื่อบรรเทาภัยขาดแคลนน้ำ หรือเพื่อประโยชน์ในการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วม คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการดังกล่าวได้เท่าที่จำเป็นในการบรรเทาภัยขาดแคลนน้ำ หรือการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วมนั้น หากการดำเนินการตามวรคานี้ก่อให้เกิดความเสียหาย ภาระ หรือการขาดประโยชน์แก่คุ่มน้ำที่ถูกนำน้ำไป หรือคุ่มน้ำที่จำต้องยอมรับน้ำนั้นเข้ามา ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตกำหนดให้จ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมให้แก่คุ่มน้ำที่ได้รับความเสียหาย หรือต้องรับภาระหรือขาดประโยชน์นั้น หรือให้จัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือพัฒนาคุ่มน้ำที่ได้รับความเสียหาย หรือต้องรับภาระหรือขาดประโยชน์นั้นก็ได้ (มาตรา ๖๒)

๕. ให้มีคณะกรรมการคุณหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ” ประกอบด้วยกรรมการที่ กนช. แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านทรัพยากรน้ำและผู้ใช้น้ำ ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน เพื่อทำการประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำประจำปี โดยประเมินการบริหารสมดุลน้ำตามพื้นที่ การประสานงานและใช้ข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ความพึงพอใจและข้อเรียกร้องของประชาชน การบังคับใช้กฎหมายเบื้องต้น ตามนโยบายของ กนช. เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้คณะกรรมการการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำการประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในสภาวะวิกฤต และพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งประจำปี โดยแบ่งการประเมินตามคุ่มน้ำ ทางน้ำ ชลประทาน และพื้นที่ดินน้ำ และติดตามประเมินผลการดูแลรักษาการพัฒนาทรัพยากรน้ำ และการใช้บประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ โดยแบ่งการประเมินตามคุ่มน้ำ ทางน้ำชลประทาน พื้นที่ดินน้ำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๖๗,๖๘)

๖. ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนทรัพยากรน้ำ” ขึ้นในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา วิจัย คุ้มครอง พื้นที่และอนุรักษ์แหล่งน้ำ และทรัพยากรน้ำ สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก ฝึกอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครอง พื้นที่และอนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากรน้ำ ช่วยเหลือสวัสดิการของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาทรัพยากรน้ำและสนับสนุนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการคุ้มครอง พื้นที่และอนุรักษ์แหล่งน้ำ และทรัพยากรน้ำ (มาตรา ๗๐)

๗. ผู้ใดจะใจหรือประมาณเดินเลือกรำโดยผิดกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำหรือใช้ทรัพยากรน้ำโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

เพื่อการนั้น ถ้าความเสียหายต่อทรัพยารื้นเกิดจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นพิษ ผู้ครอบครองหรือควบคุมวัตถุหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เมื่อยังไม่ได้เกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๗๓)

๑๒. บทกำหนดโทษ (มาตรา ๗๗-๘๑)

๑๓. ในระหว่างที่ กนช. ยังมิได้กำหนดขอบเขตลุ่มน้ำ หรือยังมิได้จัดตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำในลุ่มน้ำใด ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารทรัพยากรื้น แห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ตามเดิมในลุ่มน้ำนั้นไปพลาสก่อน (บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๖)
